

сжщеврѣменно и дядька. Разбира се това число на учителитѣ далеко не отговаряше на численността на ротитѣ още повече, като се вземе въ внимание, че всѣки день прииждаха нови опълченци, които трѣбваше винаги да се обучаватъ отдѣлно отъ по напредъ — придошлитѣ, а пъкъ нѣмаше физическа възможность да се показва на всѣки новъ опълченецъ отдѣлно. Между това, программата за обучението на опълченцитѣ значително се бѣше разширила. Съ тѣхъ трѣбваше да се преминатъ, освѣнъ всичкитѣ отдѣли на военното искусство, които прѣминаватъ Русскитѣ войници, напримѣръ: одиночно, шереножно, взводно и ротнo учения, гарнизонна служба и т. н., но трѣбваше още всѣки день учението да се свършва съ церемонияленъ маршъ, а като вънецъ на всичко това, изискваше се да се прекара и съкращения курсъ по стрѣлбата, която се и започна отъ 7-й Май. Его видоветѣ на стрѣлбата: отъ 100 крачки — 2 пѣти, 200 крачки — 4 пѣти, 300 крачки — 4 пѣти, 400 крачки — 2 пѣти, 500 крачки — 1 пѣтъ и 600 крачки — 2 пѣти. И всичко това трѣбваше да се премине, колкото е възможно по скоро, защото никой не знаеше колко врѣме има на расположението си. Напротивъ, като се започне отъ генералъ до послѣдния опълченецъ всѣки очакваше ежеминутно да ни вдигнатъ въ походъ. Разбира се, въ такъвъ случай, началството излизаше вънъ отъ кожата си отъ старание, трудътъ у него се бѣ удвоилъ, но въ резултатъ очаквания и желаемия успѣхъ не се виждаше. Повтарямъ, друго яче неможеше и да бѣде, при всичко че опълченцитѣ всѣки-дневно се занимаваха, подъ открито небе повече отъ 12 часа, — отъ зори до мръкване. Учителитѣ не успѣваха да покажатъ на всѣки опълченецъ поне по веднѣжъ. Началството започна да се вълнува. Първия ентузизмъ и спокойната увѣренность започнаха да отетжпватъ мѣсто на малодушието и трѣскавата нервностъ. — Моя страхъ за разочарованието на Русскитѣ офицери въ Българитѣ започна да се сбѣдва. Тѣ захванаха да се съмнѣватъ въ способността на опълченцитѣ.